

[Udenrigsministeren.]

derfor stor vægt på, at udenrigstjenesten også på disse markeder står rustet til at støtte eksportbestræbelserne.

Med hensyn til udenrigstjenestens drift stiller kommissionen forslag om fastsættelse og regulering af de særlige udenrigstjenstlige løntillæg, hjemmetillæg, udetillæg o.s.v.

Et af formålene med hjemmetillægget er som bekendt at give udenrigstjenestemændene en vis kompensation for deres manglende adgang til at have formiddagsstillinger og de andre bierhverv, som deres kolleger i den øvrige centraladministration har. Hjemmetillægssatserne bygger på den gennemsnitlige størrelse af biindtægterne i de andre ministerier. Reguleringsforslagene byder altså ikke på særlige nyheder, og jeg tror, at jeg her kan indskrænke mig til at henvise til lovforslagene og betænkningen. Et enkelt forslag er dog nyt. Foruden at kompensere savnet af biindtægter har hjemmetillægget hidtil skullet give en vis godtgørelse for de ekstra udgifter, der følger af udenrigstjenestemændenes forflyttelsespligt. Det har vist sig meget upraktisk at søge at dække to så forskellige formål ved hjælp af ét tillæg. Kommissionen har derfor foreslået, at bevægelsesudgifterne fremtidig godtgøres ved et særligt hjemflyningstillæg, der udbetales med et engangsbeløb ved tjenestemændenes hjemkaldelse. Det er en afgjort forbedring af den gældende ordening.

I øvrigt samler interessen sig navnlig om udetillæggene. Spørgsmålet om fastsættelsen af disse tillæg og kontrollen med pengenes anvendelse har gentagne gange været omtalt både i den offentlige debat og her i tinget. Resultatet af kommissionens gennemgang af spørgsmålet er blevet, at man i princippet har tiltrådt en fastsættelsesmetode, udetillægsnævnet har foreslået. Den kaldes budgetmetoden. I modsætning til tidligere, da udetillæggene fastsattes mere skønsmæssigt, er det efter budgetmetoden muligt at beregne hvert enkelt udetillæg på grundlag af en kritisk vurdering af et detaljeret budget. Tjenestemændene skal udarbejde deres budget efter ganske bestemte regler. Budgetterne skal være nøje specificeret og indeholde forklaring af alle hovedudgiftsposter, derunder også udgifterne til repræsentation. Ved den

kritiske vurdering af budgettet har udetillægsnævnet det altså i sin hånd at reducere de beløb, tjenestemanden har anslået til de forskellige formål, deriblandt selskabelighed. Det giver rene linjer, og jeg tror, det vil vise sig at være en fordel både for staten og tjenestemændene. Metoden vil formentlig i nogle tilfælde føre til reduktion, i andre tilfælde måske til forhøjelse af de nuværende udetillæg.

I forbindelse med udetillæggene vil jeg gerne nævne et andet forslag, kommissionen har lagt en del vægt på. Det har vist sig, at erhvervsorganisationerne er stærkt interesseret i, at de forskellige specialmedarbejdere og andre, der i udlandet er særlig beskæftiget med erhvervsbistandsarbejde, dels får en noget større adgang til at foretage tjenesterejser både inden for deres distrikt og hjem til Danmark og dels får mulighed for i særlige tilfælde at udfolde noget større repræsentation, end det er forudset ved fastsættelsen af deres udetillæg. Kommissionen har enstemmigt anbefalet disse reformer. Det er vigtigt, at erhvervsmedarbejderne ikke er lænket til deres skriveborde, men kan berejse det land, hvor de gør tjeneste, og skaffe sig det bedst mulige direkte kendskab til markedet. Det er lige så vigtigt, at de med passende mellemrum kommer hjem og får lejlighed til at drøfte leverings- og afsætningsmulighederne med eksportvirksomhederne. Hvis det under arbejdet med en virkelig betydningsfuld eksportsag vil være nyttigt at kunne vise en særlig gæstfrihed, bør det heller ikke være sådan, at erhvervsmedarbejderen må opgive tanken, fordi gagen ikke kan bære udgiften. Så bør der være en tjenesteudgiftskonto at ty til — under repræsentationschefens kontrol og mod regnskabsaflæggelse naturligvis. Ordningen vil betyde en vis forøgelse af udgifterne på rejse- og tjenesteudgiftskontiene, antagelig en halv million kroner om året. Når man tænker på de eksportbeløb, det drejer sig om, tror jeg dog, at pengene er godt givet ud. Jeg vil derfor gerne anbefale forslaget til nærmere studium og til velvillig behandling, når udenrigsministeriet til sin tid søger de nødvendige bevillingsforhøjelser.

Kommissionen har endvidere beskæftiget sig med repræsentationernes kontor- og boligforhold. De stigende huslejer og andre